

2019 Kurban Bayramı Konuşma Metni

İstanbul, 12 Ağustos 2019

Bayramımız mübarek olsun ve kıyamete kadar da bayramlarımızı biz müslümanlar bağımsız, hür ve boynumuz eğik değil, dik olarak kutlamayı Allah bize nasip eylesin.

Tek kudret sahibi, tek kimseye muhtaç olmayan ve tek başına var olan Allah' tır.

Biz insanlar ve diğer yaratıklar, her varlık, her şey kendisine verilmiş bir kaderle, kendine tayin edilmiş bir hayat ve bir ölümle yaşar. Kendisi tayin etmez onu. Onu tayin eden, işte Allah'tır.

Bu sebeple herşeyden önce bir İslâm toprağında dünyaya geldiğimize hamedelim, şükredelim. Bu bize bir mazhariyettir, Allah'ın bize bir lutfu, İslâm toprağında meydana gelmek, bir müslüman anadan babadan doğmak, bunlar Allah'ın çok büyük lutfudur. Bize verilmiş, niye başkasına verilmemiş? Bunu sormaya kimsenin kudreti yoktur. İşte burada asıl önemli olan konu. Sen kendin seçip te gelmedin, sana bu verildi. Ve ondan sonra da, her türlü bizi yoldan çıkarmaya çalıştılar, yanlışlıklar yapılarak yön verilmek istendi, fakat biz buna rağmen müslüman kaldık, müslüman kalıyoruz ve inşaallah ölünceye kadar da müslüman kalacağız. Bu da bize Allah'ın büyük bir lutfudur. Bizim ufak bir, yanlış bir mantıkla ayağımız kayabilirdi. Bunun için de ortada çok çalışmalar var. Onun için Allah'a bu Kurban Bayramı günü öncelikle, bir müslüman olduğumuz için, müslüman toprağında dünyaya geldiğimiz için, Müslüman anne babadan geldiğimiz için ve müslümanlığımızı bütün gücümüzle devam ettirmeye çalıştığımız için öncelikle Allah'a hamd edelim.

Unutmayalım, çünkü bu şekilde ayağı kaymışlar bizim için çok

büyük kayıptır ve onların işi yine Allah'a kalmıştır. Tekrar Allah onları kaldırabilir, tekrar kurtarabilir, son nefeste bile kurtarabilir.

Bu türlü, bu nimetleri saymakla bitiremeyiz, bundan ibaret değil bize verilen, Bayram namazını kıldık, Bayram namazı yine Allah'ın bir lütfudur. Hep biraraya geldik biz müslümanlar, birlikte namaz kıldık. Ve bütün bu Kurban bayramının ana, esas hedefi Hac'tır. Hac, yine biz müslümanlara Allah'ın bir lütfudur.

Nedir Hac? Allah'ın Evi olarak yapılmış Kâbe'yi gidip ziyaret ediyoruz, onu yapan peygamberi, onun başından geçenleri, ondan sonra İslâm'ın nasıl geldiği, Peygamber efendimiz, Ashab, Mekke, Medine, onları görüyoruz. Onlarla bütün bir İslâm tarihini yaşayarak dönüyoruz. Orada hiç tanımadığımız müslümanlarla hep kucaklaşıyoruz, buluşuyoruz, görüşüyoruz, dertlerimizi paylaşıyoruz. Hac yine müslümanlara Allah'ın lütfettiği büyük bir iyilik, büyük bir imkan ve büyük bir güçtür. Eğer biz bunu Hakkıyla kullansak, müslümanları yenecek kuvvet yoktur. Hacca giderken yine sadece Mekke'yi, Medine'yi görmüyoruz, Kudüs'e uğranıyor, Şam, Bağdat, herkes bir taraftan geliyor, birbirleriyle buluşuyorlar.

Bunlar, şimdi, her zaman tekrar edildiği için, sıradan bir olay gibi geliyor. Aslında bunların hepsi mucize, hepsi harikadır, her an bir harikayla yaşıyoruz. Hac, Zekat, Namaz, hani namazdan sonra tesbih yaparız, 33 Subhanallah, 33 Elhamdulillah, 33 te Allahuekber deriz. Aslında bunu düşündüğünüz zaman, niçin Subhanallah diyoruz? Çünkü işte Allah bu Kâinatı yaratmış, insanları, varlığı, bunu görünce gözler, hayrete düşüyoruz, hayranlığa düşüyoruz onun için Subhanallah diyoruz. Ondan sonra bize verdiği nimetlere bakıyoruz, sayısız nimetler, maddi ve manevi nimetleri görünce Elhamdulillah diyoruz. Ondan sonra orada durmuyor, kalmıyor, bu maddi, manevi, dünyevi nimetlerden ibaret değil, ondan sonra bize Namaz, Hac, Zekat, kardeşlik, birbirimize sarılmak, şehitlik, bunlar verildiği için de Allahuekber diyoruz.

Bunun gibi, her an müslümanlık işte böyle, bu dünyada bile bu kadar bir harika, mucizevi bir hayatı yaşamak olduğuna göre, bir de düşünürsek Ahiret nedir? Dünya onun yanın da bir hiç olarak kabul edildiğine göre, işte Ahiretteki nimetleri, Allah'ın bize lütfedeceği nimetleri ve mucizeleri, ebedi mucizeleri düşünmemiz mümkün değil, tasavvur etmemiz mümkün değil. Ancak dünyadaki bu örneklerden, muhakemeye onu az çok tahayyul edebiliriz.

İşte müslümanlık, bu kadar güçlü, bu kadar doğru, bu kadar hakikata sahip ve bu kadar akli selim, sağduyulu bir temele dayalı olduğu halde, bugün müslümanlar ne yazık ki dağınık ve her biri bir nevi bir rüzgara kapılmış ve daha çok yabancıların etkisinde, onlarla birlikte olmak zorunluluğunda duyarak kendilerini, müslümanlar ne yazık ki bugün çok acı bir kıyım içindeler. Bugün Afganistan'ın başına gelen, Libya'nın başına gelen, Yemen'in başına gelen, Suriye'nin, Irak'ın, kısacası tüm müslüman, İslâm alemi, düşmanların oyununa gelmiş birbirlerini kırıp dökmekteler. Bunu çözemedik. 100 yıldır İslâm aleminin en büyük problemi bu.

Evet İman temeldir, İslam, her bir ferdin namazı, orucu, bunlar temeldir. Ancak bunları icra edebilmemiz, hakkıyla yerine getirebilmemiz için önce hür ve bağımsız olmamız gerekir. Avrupada ezanı okutturmuyor, camini bilmem, nasıl yapıyorsun belli değil. Aynı şeyi bugün Doğu Türkistanda da yaptırıyor Çin. Okutmuyor ezanı, müslümanlara işkence, her türlüünü yapıyorlar. Peki o Doğu Türkistandaki müslümanlar buna layıkmıydı? Değildiler. Biz layık olabiliriz, bakın ben size ağır bir şey söylüyorum. Biz layık olabiliriz, fakat iki müslüman halk bunlara layık değiller. Biri Doğu Türkistan, diğeri Afganistan. Bu ikisi az oldukları halde bağımsız olmak için, dinlerini korumak için, en büyük kahramanlıkları gösterip, onlarca yıl, 20 yıl, 30 yıl, 50 yıl, Çin'le çarpıştı, Rusya'yla çarpıştı Doğu Türkistanlılar. Afganlılar İngilizlerle çarpıştı, Ruslarla çarpıştı, şimdi Amerikalılarla çarpışıyor. Yani bunlar layık değiller. Peki neden buna

uğradılar? Bunun suçlusu değiller, sonuna kadar her biri tam bir kahraman olarak çarpıştı.

Suçlusu biziz, bütün müslümanlar suçludur. Doğu Türkistanın başına gelenden, Doğu Türkistanlıların hiçbir suçu yok, onların hepsi ölürse şehit de olurlar, Allah onların mükafatını verir. Fakat suçlu biziz, Afganistanın başına gelenden suçlu biziz, öbür yerleri demiyorum, Suriye, Irakın başına gelir, bizim başımıza gelenlerden kendimiz suçluyuz. Fakat bu ikisi suçsuz, bunlar malesef müslümanların hataları yüzünden. İran Afganistan'a bana katıl, benim ol. Pakistan benim ol dedi, öbürleri sahip çıkmadılar, küçük bir ülke, sonun da işte göz diktiler, ilkin İngilizlerle, sonra Ruslara on yıl çarpıştılar yenilmediler, fakat şimdi de Amerikalılarla çarpışıyorlar. Suçlu kim? Biziz.

Demek ki müslümanların toplum halinde veya toplu, ümmet olarak bir suçları olursa bundan yalnız suçlu müslümanlar zarar görmez, aynı zaman da hiç suçu olmayan müslüman da zarar görür. Bu neye benzer? Bir aile düşünün, çocukları var, ona bakmazsa, onu korumazsa, o çocuğun bir suçu yok onda, aç kalır, hasta olur, ölür falan. Çocuğun bir suçu var mı? Yok. Ama onun anne babası suçludur. Tıpkı bunu gibi, küçük ülke olduğu için, Doğu Türkistan, Afganistan, Filistin bunlar çocukları gibidir Ümmetin, korunmaları lazımdır, korumadılar, onları kaybediyoruz, çocuklarımızı, kardeşlerimizi kaybediyoruz.

Türklerin müslüman olduğu ilk yer işte Doğu Türkistan, bunun gibi Afganistan yine Selçukluların müslüman şehirler inşa ettiği yerler. Bunlar dünyada paha biçilmez yerler, bir medeniyetin eserleri, işte onları yok ediyorlar. Doğu, Batı ikisi beraber yok ediyor, biri Çin biri Amerika, Avrupa da yardımcı oluyor onlara. Ama kim suçlu? Bütün müslümanlar suçlu. Bu suçun da cezasını maalesef çekeceğiz, çünkü her suçun bir cezası vardır bu dünyada, öbür dünyada zaten çekeceğiz, bu dünyada da maalesef kendimizi toparlamazsak, İslâm alemi kendini en kısa zaman da toparlayıp, ayağa

kalkmazsa bizde teker teker cezamızı çekeceğiz. Onlar suçsuzken bunlara uğradılar, biz suçluyseniz elbette cezamızı çekeriz.

Onun için her birimize düşen vazife öncelikle, tabii bir kişi olarak müslümanlığı öğrenmek, yaşamak, bu yetmez, sadece bu yetmez. Toplum olarak, bütün müslümanlar olarak, aynı zamanda toplum olarakta İslâmı yaşamamız lazım ve medeniyet olarak İslâmı yaşamamız lazım, çünkü medeniyet olmazsa koruyamıyorsun. Maddi ve manevi medeniyetle ülkeler korunur, insanlar korunur, inançlar korunur, şeref, namus, haysiyet korunur. Evveliden medeniyetimiz neydi? Nerededir? Ne olmalıdır? Bu bizim sadece bireysel vazifelerimiz yetmez, toplumumuzun da müslüman olması lazım, toplumun müslüman olması yetmez bütün İslâm ülkelerinin İslâm medeniyetini yeniden yaşaması lazım, bunun için elbette bir devlet gücü de olması lazım. Çünkü bugün dünya büyük devletlerin, hele de teknik bu duruma gelince, güç tamamen bunların artık elinde kalmış. Eğer birbirlerinden çekinmeseler bütün dünyayı istila edecekler ve son damlasına kadar onu sövmeye çalışacaklar. Onun için uyanmamız lazım, müslümanların uyanması lazım.

Uyanma dediğim budur. Yani bütün müslümanlar hepsi kardeştir, bütün İslâm ülkesi hepsi hepimizindir. Bu sınırlar falan gelip geçicidir, bunlar nispidir. Mutlak olan şey, bütün müslümanların yaşadığı yer hepimizin vatanıdır, yurdudur ve hepimizin ülkesidir. İslam ülkesi, ona sahip çıkmamız lazım. Ta Çin' den, Çin'deki Doğu Türkistandan Avrupanın ortasına kadar ve yukarıda Kazan'a kadar, güneyde de tabii gidebildiğimiz kadar. Bu bizim ülkemizdir. Bu ülke hepimizindir. Bunun için sınırlar geçicidir, en az bir kontrolle müslümanlar her yere girebilmeli, hepsi bir vatandaşı olabilmeli, her yerde çalışabilmeli, hepsi müslümanların ülkesi, yalnızca doğduğu yer değil. ikincisi İslâm ülkesi, ikinci sahip çıkacağımız kavram. ikincisi İslam milleti. Evet ırklar vardır, dillerden dolayı farklılıklar vardır, ama bunlar, evet ırkımız, boyumuz, soyumuz farklı

olabilir. Ama milletimiz tektir. İslam milleti.

Kur'an-ı Kerim de Millet kelimesi hiç bir zaman bir ırka tekabül etmez, o millet tamamen bir inanca tekabül eder, o inanç İslâm inancıdır. İslam inancına sahip herkes bir millettir. İbrahim milleti dendiği zaman, Hz. İbrahim'in inancına sahip olanların topluluğuydu, fakat toplum büyüdü gelişti İslâm milleti oldu.

Onun için Kur'an-ı Kerim der ki, İbrahim için Yahudiler derki, o bir yahudiydi. Hristiyanlar derki, o bir hristiyandı. Hayır, İbrahim ne bir yahudi, ne de bir hristiyandı, O bir müslümandı. Neden müslümandı diyor? Çünkü Tevhid inancı var, öbürleri Tevhid inancını kaybettiği için Hz. İbrahim'den uzaklaştılar. İkincisi, o İbrahim Milleti dediğimiz şey, sadece soyundan gelenler değildir, ona inananlardır. Ona inananlar büyüdüler büyüdüler işte İslâm Milleti oldular. O bakımdan O bir müslümandı diyor. Kur'an-ı Kerim de bu böyle açıkça söyleniyor.

Onun için şimdi bizim bilmeyenler, İbrahimi dinler gibi laflar ediyorlar, bunlar yanlış sözlerdir, İslama uymaz. İbrahim'in dini İslâmdır, Tevhid dinidir, gelişmiş son tekamülünü İslâm da bularak tamamlanmıştır. İbrahimi dinler diye bir şey yoktur, bir tek din vardır, O din İslamdır.

Öbürleri dinden sapmış bir takım ırk şeyleridir, Yahudilerinki ırk olayıdır. Hristiyanların ki de Romalılıktan beri kendi şahsi egoizmi, yani avrupalılık, batıllılık diye bir şey, bunlar Yahudiliği de Hristiyanlılığı da kullanırlar. Bu bakımlardan biz bu takım terimlere takılmamalıyız, bir tek din var O da İslâm dinidir, diğerleri dinden sapmalardır. Ona bakarsanız şeyler de öyledir yani, Konfüçyus dini, Buda dini falan, onlarda bugün din diye anılıyor. Aslında bunların hepsi temelde Tevhid dininden sapmalardır. Şahıslara kapılma, saplanmalardır.

İnsanoğlunun en büyük diyelim ayağının kaydığı yer, İnsanlara

verdiği değerin bir nevi abartılmasıdır. Eski yunan tanrıları, mitolojik şeyler, aslında insanlar, onları tanrılaştırmışlar. Zeus bilmem ne hepsi, insanlar bir kadınla evlenir güya, ondan tekrar tanrı çocukları çıkar. Hristiyanlık, Hz. İsa'yı tanrılaştırdıkları için tevhid dinini bozup bu hale getirdiler. Yahudiler kendi ırklarını, biz ırk olarak üstünüz diye, diğer insanlar köledir, Allah'ın tek kavmi var o da Yahudilerdir, öbürleri onun kölesidir.

Halbuki, hiç bir zaman ne Hz. İbrahim, ne Hz. Musa, ne Hz. İsa böyle bir şey söylemez, onlar Tevhid üzeredir. Bunu bizim alimlerimizin, bilginlerimizin, arkeologundan tutun da bilmem neyine kadar hepsinin tarihçilerin gece gündüz çalışıp bunu ispat etmesi lazım, geçmişe doğru nasıl saptırıldığını, dinin ne hallere getirildiğini, alimler, bilginler yetiştirip, araştırtıp, ispat etmemiz lazım, bütün insanlara anlatmamız lazım.

Halklar zavallıdır, şimdi bazıları bize şey yazıyorlar, efendim biz batı karşıtı, batı reddiyecisiymişiz. Hayır efendim, biz ne batının, ne doğunun ne reddiyecisiyiz, ne de tasdikcisiyiz. Biz kendi özümüze dönmüşüz, biz müslümanız, biz doğruya da, batıya da isteriz ki sulh gelsin, doğruluk gelsin, iyilik gelsin, insanlar hepsi iyi yaşasın. Kimseye düşman değiliz halklara falan, ancak gelip te saldırı yapan, ülkelerimizi birbirine katan onların siyasetçileri ve önderleridir, yoksa biz biliyoruz avrupada ki halkta aslında kendi halinde yaşar, fakat onları kullanırlar, Amerika da da öyledir her yerde öyledir. Halklara karşı bir şeyimiz yok bizim, ırk olarak ta kimseye düşman değiliz.

Biz istiyoruz ki müslümanlar birleşsin, kendi ülkelerini, medeniyetlerini geliştirsinler ve kendi ülkelerini kurtarsınlar. Ondan sonra da doğuyu ve batıyı da, ilerde çünkü çarpışacak bunlar ve bütün dünyayı mahvedecekler, doğu ve batı çarpışması zaten kendi kitaplarında da yazılı bunlar, ona hazırlanıyorlar hep. Halbuki buna imkan vermemek lazım, dünya mahvolur, kimse kalmaz. Bunun da gene mesulü biziz, önce

kendimizi kurtarmak, ondan sonra da, doğuyu da batıyı da.

Hani Kur'an-ı Kerim de var, Zülkarneyn suresinde var, Zülkarneyn güneşin doğduğu yere gitti, orada ki halka siz burada durun dedi, çeşitli tefsirler yapıyorlar, sonra güneşin battığı yere gitti, oradakilere sizde durun dedi.

Çünkü bir nevi bugün de aynı durumu yaşıyoruz, o belki daha küçük bir alanda yaptı bunu, onu müfessirler tartışıyorlar, fakat bir örnektir, bugün müslümanlar tekrar kendine gelip, aynı Zülkarneyn gibi doğuya gidip sen dur diyecek, batıyada gidip sen dur diyecek. Ondan sonra da dünyaya sulh, sukün gelecek ve İslâm bütün dünyaya hakim olduktan sonra, Allah'ın bize lutfettiği zaman kadar da yaşadıkten sonra da öbür dünyaya intikal edeceğiz, bu olmadan da kıyamet kopmayacak.

Onu da yanlış yorumluyorlar, o Mehdi deniyor ya, Mehdi devri diyelim, biz bir insan olarak düşünmeyelim, insanda olabilir, olmayabilir. Yani bir gün gelecek müslümanlar bütün dünyaya hakim olacak, İslâm hakim olacak ondan sonrada Allah'ın lutfettiği kadar yaşadıkten sonra bu dünyanın devri bitecek ahiret başlayacak. Yoksa şey değildir yani Müslümanlar çok zor duruma düşecekten Mehdi gelip kurtaracak. Bu da yanlış bilgidir, bu da hristiyanlardan ve yahudilerden gelmiş yanlış bir yorumdur onlar öyle diyorlar. Hristiyanlık çöktümü, Hz. İsa yeniden gelip bizi kurtaracak veya işte yahudiler, bir gün gelecek, Davut soyundan biri gelip bizi kurtaracak.

Bizim ki öyle değil. Bizim ki müslümanlar gelişecek, büyüyecek ve bütün dünyaya hakim olacaklar ve bütün dünyaya İslâmı kabul ettirecekler işte o devre Mehdi devri denir. Hidayet devri, yani bütün insanlığın hidayete kavuştuğu devir. Şahıs olarak anlatılır fakat semboldür. Şahıslar belki söz konusu olacaktır muhakkak tabii, ama esas olan İslâm aleminin kendisi.

Evet söz bitmez, konuşsak, konuşacağımız şey çok, onun için kötü şeyler görünce umutsuzluğa kapılmayalım, umut her zaman vardır ve Allah'tandır, yeter ki direnelim ve birbirimize

böyle küçük sebeplerle uzak durmayalım ve küçük ayrılıklara kapılıp ta asıl büyük birliği bozmayalım.

Hepimiz, hep birlikte, yeniden diriliş diyoruz biz buna, İslamın dirilişi, tekrar ayağa kalkışı, bunun mücadelesi sürüyor, daha da sürecek ve inşaallah nesiller uyanıp, gerekli görevleri üstlenince ve birliği, esas organizasyonu, içten birbirine olan bağlılığı kurarlarsa gerçekleşecektir.

Öbürlerinin de yanlışlıkları oluyor, zaman zaman fırsat doğuyor, İkinci Dünya savaşında doğdu onu kullanamadık, insanlığı kurtarırdık yani, eğer hazır olsaydık İslâm alemi. Fakat malesef İslâm alemi hazır değildi, kullanamadı. Şimdi tekrar biraz toparlandılar, tekrar İslâm alemine çullandılar, çullanıyorlar. Halbuki, fırsat veriyorlar yani, komünizm Rusya'da çöktü, Türki cumhuriyetler dediğimiz hepsi bağımsız kaldı, bir gün bile kaybetmeden birleşmeleri lazımdı, yok, bu kadar yıl geçti şimdi hepsi yine küçük küçük parçalar halinde bekliyorlar ki ya Çin gelsin, ya Rusya gelsin kendilerini istila etsin. Ama onları da ne Türkiye uyandırıyor, ne İran, ne Pakistan hiç biri de uyandırmıyor.

İşte böyle bir durumdayız, ama bunlar ümitsizliğe sebep olmasın. Bütün her şeyi yöneticilerden beklemeyelim, yöneticiler dışa bir çok şeyden bağılıdırlar, elleri kolları bağılıdır, çok şey yapamazlar. Onun için, onların dışında yollar vardır, Aydınlar bütün İslâm alemine aynı fikri, aynı ideali yayarlarsa, sonunda yöneticiler de onlara uymak zorunda kalır. Fakat Aydınlar ayrılıp birbirinden kopup ve zayıf olurlarsa o yöneticiler onları idare eder, yöneticileri de dışarıdaki yöneticiler idare eder, adam olmayız. Ama, Aydınlar uyanıp kendi aralarında bir birlik ve bütün İslâm alemine yaygın bir fikir, bir ideal yayarlarsa, onun önüne ne batı geçebilir, ne doğu, ne de yöneticiler. Sonunda hepsi teslim olur.

İşte benim, bu yaşa geldim, tecrübelerimden çıkardığım sonuçlar budur, asla vazgeçmeyelim bütün müslümanların

birleşmesinden, efendim biz Avrupa'yla anlaşalım da falan filan. Hayır, işte Mısır da batıyladı, şimdi insanları idam ediyorlar, olmaz, bu anlaşmaların sonu yok. Savaş mı yapalım? Ben onu da demiyorum. Batıya da doğuya da hakikatleri söyleyelim, fakat önce kendimiz toparlanalım ve bu idealden vazgeçmeyelim hiçbir şekilde. Bütün müslümanlar birleşecek, tek toprağı, tek ülkesi, tek milleti olacak. Tek, adeta devleti olacak, o ayrı bir konu, ve tek medeniyeti olacak. Bu olacak, başka bir çözüm olmayacak, çünkü olursa insanlık ve bütün dünya batacak. Benim sözüm bu.

Hepinize tekrar hayırlı bayramlar diliyorum, kurbanınızı Allah kabul etsin, Haclarınızı kabul etsin, Haclarımızı kabul etsin, Kurbanlarımızı kabul etsin, namazlarımızı kabul etsin ve birbirimize sarılıp bayramlaşmalarımızı Allah kabul etsin.

Hepinize hayırlı bayramlar, inşaallah gelecek bayramlarda daha iyi oluruz.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

Sezai KARAKOÇ